

ZATERDAG

Het was zo leuk gister, die klimaatoptocht! Eerst was ik superzenuwachtig. Mijn handen trilden helemaal toen ik mijn kleren aandeed en mijn tas inpakte. Ik had niet goed geslapen en stuiterde onhandig de keuken binnen. Mijn moeder noemde me een onnozele klungel (zo'n belediging!) Samen met mijn zussen ben ik naar de stad gefietst. We hadden ons spandoek op de bagagedrager. 'Red het klimaat voordat de wereld vergaat' stond erop. Niet heel origineel, maar beter dan wat mijn broer had bedacht ('Ik heb sch**t aan slap klimaatbeleid'). Precies ja: best goed, maar veel te plat. Vooral voor de zoon van een dominee, haha (volgens mijn zussen dan). Daarmee komen we nooit op het Jeugdjournaal. Mijn zussen waren trouwens helemaal niet nerveus. De helft van hun klas, ze zitten al op de middelbare, was bij de demonstratie. Mam vond het eerst vreselijk dat ik mee wilde, ze deed alsof haar wereld instortte. Zo overdreven! Gelukkig waren er overal klimaatmarsen, anders had ze ons nooit laten gaan. Ik was vooral zo zenuwachtig omdat ik de enige was van de Regenboog die ging spijbelen. Amira wilde ook best mee, maar ze komt uit Syrië, waar de meeste scholen dicht moesten door de oorlog. Haar ouders vonden het echt een schande, spijbelen voor een protest. Mam vond dat dus ook, maar pap zei dat ik het één keertje mee mocht maken. Hij is soms best soft en dat kan heel handig zijn. ☺ Alleen het stukje voor de krant, dat vertelde ik hem maar niet. Ik wil journalist worden, *milieu*journalist. Ik moet dus veel oefenen en heb een verslagje van de mars naar de lokale krant gestuurd. Meester Jan Jaap zei zelf dat je flink je best moet doen als je ambitie had en iets wilde bereiken. Als mijn ouders er ooit achter komen, dan citeer ik hem gewoon, toch? Tegen de meester kunnen ze niet op. ☺
Ping. O, een appje van Tycho!

Het staat erin! Heel stoer, Chris. Vooral dat je zo eerlijk bent over spijbelen enzo. Leuk ook dat ze je naam en de school erbij gezet hebben. Zijn we allemaal een beetje beroemd. Liefs, T

O nee, dat was helemaal niet de bedoeling! Ik had er nogal wat uitgeflapt in mijn stukje, maar dacht dat het anoniem zou blijven, de school enzo, als ze het al zouden plaatsen. Dit had ik geschreven:

De klimaatmars was heel cool, want:

1. Ik miste school maar was niet ziek. School verzuimen zonder straf. ☺
2. Ik mocht met mijn zussen en hun vrienden meelopen en iedereen vond het heel stoer dat ik durfde te spijbelen. ☺

3. De zon scheen en iedereen was happy. ☺ Allemaal leuke mensen met knalgie slogans op hun spandoeken. De beste vond ik SPIJBELEN? WE ZULLEN *JULLIE EENS EEN LESJE LEREN!* en: *IF YOU DON'T ACT LIKE ADULTS, WE WILL!* Precies ja, zelfs als je lessen moet missen.

School heeft trouwens toch geen zin als de aarde over tien jaar onleefbaar is. Iedereen MOET wat aan de klimaatcrisis doen. Hopelijk heeft deze optocht geholpen! Volgende keer sleep ik de rest van de school, ook de leraren, mee naar zo'n protest. Heel jammer en een beetje stom dat ik de enige was dit keer!

Het hele stukje stond erin en ze hadden er dus onder gezet 'geschreven door Christi uit groep acht van de Regenboog'. Oei. Als meester Jan Jaap of mijn ouders dit zouden zien, vooral punt drie, dan waren ze vast niet blij.

Ik zal me eerst even netjes voorstellen, anders is het ook zo ongeleefd. Dit dagboek is eigenlijk *top secret*, maar omdat Tycho het al gezien heeft, mogen jullie het ook lezen. ☺ Dit ben ik:

Naam: Christi

Ouders: mijn vader is dominee en mijn moeder voedselbankcoördinator

Broers en zussen: te veel! Twee oudere zussen (een tweeling) Estrella en Johana en een oudere broer, Manuel. Ze hebben allemaal een Spaanse naam omdat mijn vader in Guatemala is geboren. Mijn moeder is Nederlands. Ze hebben elkaar op een soort bijbelschool ontmoet geloof ik..

Beste muziekgroep: heel lang 1D (One Direction) maar nu niet meer, hoor! Ik vind Koreaanse popmuziek (BTS enzo) veel hipper, ook al snap ik de teksten helemaal niet.

Beste film: o, wat moeilijk! Ik vond *Achtstegroepers huilen niet* goed (en ik moest dus zelf wél huilen toen we die op school keken, sommige jongens trouwens ook. Het is best heftig). Stiekem vind ik ‘Moana’ ook nog leuk. Ze is lekker stoer en doet precies wat ze wil en wat goed is, maar haar ouders zien dat niet. Haar naam betekent oceaan. Moana is een kinderfilm en ik ben al twaalf dus zeg alsjeblieft niets tegen mijn broer en zussen anders ben ik er geweest!

BFF: meer dan eentje als dat mag. Amira uit Syrië, die sinds een paar weken bij ons op school zit, en Tycho natuurlijk. Matteo ook, dat is mijn maffe vriend.

Wat ik later wil worden: het liefste journalist! Anders klimaatwetenschapper of bioloog.

Wie ik graag wil ontmoeten: Adam en Eva, want dan kunnen we met elkaar op survivaltocht in de tuin van Eden. Ik ben ook wel nieuwsgierig naar die slang en hoe dat precies ging met de verboden appel ... Maar Greta Thunberg is ook erg cool – misschien wat makkelijker. ☺

Favoriete eten: mijn vader maakt superlekkere curry met bonen enzo. En natuurlijk stroopwafels met perenijs.

MAANDAG

Mijn ouders zijn er nog niet achter gekomen (oef), maar vandaag moest ik dus gewoon weer naar school. Ik was dubbel zenuwachtig: over het ‘spijbelen’ en nu dus ook over mijn stukje in de krant! Ik had geen idee wat de anderen zouden zeggen, vooral meester Jan Jaap. Ik glipte de klas binnen. In een donderpreek had ik natuurlijk geen zin. Maar de meester zag er helemaal niet boos uit! Heel vreemd.

‘Jongens, ga even zitten allemaal. Ik heb geweldige nieuws.’

Aha! Nou, dat kwam goed uit vandaag.

‘Wat dan meester? Gaat u trouwen, met Monica?’ riep Matteo.

Maar nog voordat meester kon antwoorden schreeuwde Tom er tussen-
door. ‘Hebben we vanaf nu elke middag vrij? Lekker voetballen! Het is
veel te heet in dit muffe klaslokaal. Leren doen we straks wel weer in de
brugklas.’

‘Ssst’, riep ik. Superasociaal van Tom. Ik wilde per se horen wat meester
Jan Jaap te vertellen had. Gelukkig negeerde die Tom gewoon. Het leek
wel alsof hij een spaarlamp ingeslikt had, hij glom helemaal. ‘We hebben
een prijs gewonnen en mogen op reis, naar Ecuador!’

‘Wie gaan naar Ecuador en wanneer en waarom?’ Matteo stuitte op en
neer.

De rest van de klas was stil en we keken de meester gespannen aan.

‘Oké, ik zal het uitleggen. De projecten die jullie de afgelopen maanden
gedaan hebben, weet je wel, over Darwin, dinosaurussen en de oerknal
enzo? Nou, ik heb jullie verslagen gebundeld en naar een landelijke
wetenschapswedstrijd voor scholen opgestuurd.’

‘Hoezo, waarom?’ Matteo ging er alweer tussendoor.

Houd je mond nou, dacht ik. Ik weet ook wel dat hij er niets aan kan doen,
en Matt is mijn vriend, maar dit was best irritant.

‘Ik dacht dat we wel een kansje zouden maken en warempel, ik had gelijk.
Ik mag zes leerlingen meenemen naar Ecuador deze zomer.’ Meester Jan
Jaap keek de klas rond.

Ik knikte naar Tycho. Zouden we er allebei toevallig bij zitten? Ik wil erg
graag naar Zuid-Amerika. Papa is in Guatemala opgegroeid en hij vertelt
ons vaak over vroeger. Vooral over het eten, kokosrijst met ananas, en z’n
weesaapje.

‘Wie dan?’ riep Matteo.

‘Nou, de jury heeft de verslagen van Tycho, Christi, Anna en Matteo uit-
gekozen.’

Nee, echt?? Ik keek naar Tycho. Die zag er stomverbaasd uit. Z’n mond
hing open en ik kon zien dat hij vanmorgen cornflakes had gegeten. Voor-
dat iemand iets kon zeggen sprong Matteo op.

‘Meester, mag ik even een rondje rennen? Dit is veel te spannend allemaal!’

‘Nou, oké dan. Maar schiet wel op, want ik wil de rest van het verh...’ begon de meester, maar Matteo was al naar buiten, het schoolplein opgerend.

Ik keek naar Anna. Hmm, ze zag er geschokt en ongelukkig uit.

‘Wie mogen verder nog mee?’ vroeg Tycho.

‘Ik heb lootjes getrokken.’

Meester glimlachte met z’n mond, maar niet met z’n ogen, ik zag het best.

Wie zouden het zijn?

‘Tom en Luuk, jullie mogen ook mee.’

O nee! Dat is echt balen, ook voor de meester. Logisch dus, dat sippe gezicht.

‘Huh? Wat?’ riep Luuk. ‘Wij? Grapje zeker.’

‘Nee, helaa-lemaal waar’, stotterde de meester onhandig (oeps). ‘Eh, leuk hè? Jullie krijgen alle zes een brief mee voor je ouders, daar staat alles in. We gaan bij een wildedierenopvang meehelpen in het regenwoud en logeren in een weeshuis. De reis kost niets, maar je moet wel goede schoenen hebben en ingeënt worden tegen gele koorts enzo. Ook moeten we malariapillen gaan slikken en die zijn niet goedkoop. Enne, als je niet 100% enthousiast bent dan kun je beter thuisblijven. Deze expeditie is niet voor watjes of mopperkonten!’

‘Nou dan ga jij dus niet mee, nerd’, fluisterde Tom tegen Tycho.

Die haalde z’n schouders op. Tot voor kort explodeerde Tycho vaak als hij werd uitgedaagd, maar nu bleef hij kalm. Ik was supertrots op hem. Tom en Luuk zijn zo irritant. Met hen op een verre reis, de jungle in? Het leek me niets. O wacht, daar was Matteo weer. En meester wilde nog wat zeggen.

‘Er is een voorbereidingsweekend. Iedereen die meegaat moet elke reisdag, ik herhaal, elke reisdag, een blog schrijven. De beste stukjes komen in het Nationale Nieuwsblad. Deze vrijdag moet ik de handtekening van je ouders hebben als jullie mee mogen.’

Tycho en Matteo gaven elkaar een *high five*, maar Anna stak trillend haar hand op. Ik voelde hem al aankomen.

‘Meester’, piepte ze verlegen. ‘Moet ik mee? Ik wil liever niet.’

Iedereen begon direct door elkaar te praten en te roepen dat ze wel voor Anna in de plaats wilden.

‘Ssst!’ riep meester boos. ‘Waarom wil je niet, Anna?’

‘We gaan altijd kamperen in de zomer, met mijn nichten en neven, bij een manege. Mijn moeder heeft alles al geregeld. Paardrijden, kampvuur, dat wil ik niet missen’, fluisterde Anna.

‘Weet je het zeker? Of probeert je moeder je te hersenspoelen?’ vroeg Matteo meteen. ‘Geloof me, paarden zijn stom en we kunnen ook best in Ecuador een kampvuur maken. Gaan we vogelspinnen roosteren. Jammie!’

Ik gaf Matteo een stomp. Jongens: zo ongevoelig! Maar straks was ik het enige meisje in Ecuador! Dat overleefde ik écht niet. Hmm. Ik besloot meester over te halen om Amira mee te vragen.

MAANDAGAVOND

‘Hé pap!’ riep ik toen ik mijn fiets in de garage had gezet. ‘Ik heb supervet nieuws.’

‘Dat je niet geschorst bent na de klimaatmars, zeker?’

Pap moest erg om z’n eigen grapje lachen. Duh.

‘Wat dan? Hebben jij en Tycho nu echt officieel verkering?’ riep mijn zus.

‘Neeee! Houd je mond!’ Wat flauw.

‘Oké Christi, ga even zitten en vertel maar.’

Mijn vader schoof een stoel naar me toe. ‘Ik ga naar Ecuador. Helemaal gratis. Ik mis geen school. Sterker nog, ik ga *met* school. In augustus. En we moeten stukjes schrijven voor het Nationale Nieuwsblad.’ Zo.

‘Je bent niet goed bij je hoofd’, riep mijn andere zus vanuit de achterkamer. ‘School in augustus! En Ecuador zei je? Dat is echt ver, hoe ga je daarheen?’

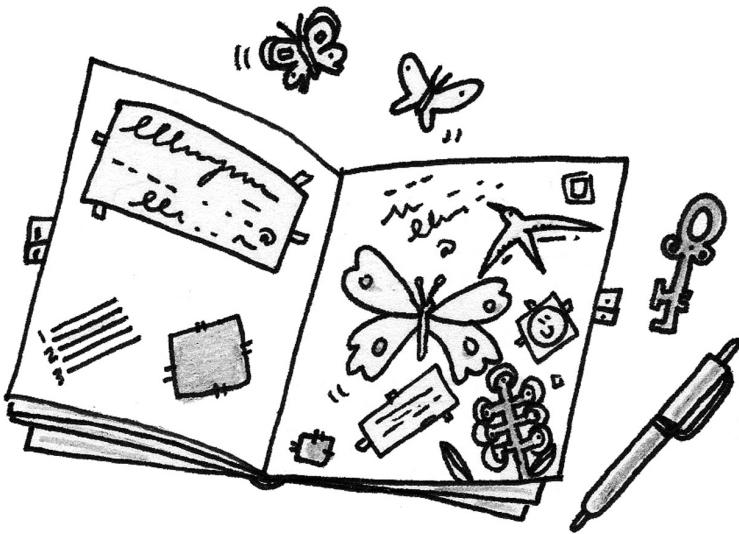
'Nou ja, eh, met het vliegtuig lijkt me.' Vliegen. Tja.

'O, maar vind je dat niet vervelend? Eerst spijbelen voor die klimaatmars en dan helemaal met het vliegtuig naar Ecuador, op vakantie?' Mijn zus klonk serieus.

Dit was geen grapje. Hmm. Ik had me ook al een beetje rot gevoeld op school, toen ik over de vliegreis nadacht. Enorm slecht voor het klimaat natuurlijk en wat zouden de andere kinderen van de optocht wel niet denken als ze het hoorden? Kon ik toch niet maken? Maar wat moest ik doen? Dit was mijn kans om eens vet ver weg te gaan en unieke dingen te doen, helemaal gratis. Ik had het gewonnen. Dit kon ik toch niet aan mijn neus laten voorbijgaan?

'Wat zou Greta Thunberg doen?' riep mijn andere zus.

Hè bah, nu werd het flauw. Ze had gelijk natuurlijk, maar ik kon tijdens het protest toch ook niet weten dat meester ons twee dagen later voor die reis zou uitnodigen?

DINSDAGMIDDAG

School was wel prima vandaag, maar tijdens het eten had ik dikke ruzie met mijn moeder. Niet over het vliegen, daar is ze niet mee bezig. Maar helaas (helaas!) was ze er toch nog achter gekomen, dat stukje in de krant. Het zat zo. Ze was vanmorgen bij de voedselbank met wat mensen van de kerk en die hadden het dus gezien. Mam kwam laaiend thuis, zei pap. ‘Pittige dochter heb je’, hadden ze gezegd. En: ‘Vind je het niet vervelend, eerst gaat Christi met zo’n optocht mee en dan schrijft ze ook nog zo’n fel stukje in de krant?’ Ze hadden mijn moeder op hun telefoon laten zien wat ik geschreven had, met de foto’s en naam van de school erbij. Dat was helemaal erg.

‘Chris, je hebt jezelf en ons echt voor schut gezet!’

Zo boos was mam bijna nooit.

‘En wat vindt meester Jan Jaap ervan dat je zo op de Regenboog afgeeft? Heeft hij je niet op je kop gegeven?’

Ik wist niet wat ik moest zeggen, want op school wist niemand het volgens mij. ‘Eh, nee, de meester is te druk met Ecuador.’

‘Nou, dan ga je morgen mooi naar ’m toe om alsnog je excuses aan te bieden.’

Mam was echt niet blij. Ik keek pap smekend aan, maar die schudde z’n hoofd. ‘Ja maar, dan vergooi ik mijn kans om mee naar Ecuador te gaan.’ Ik moest bijna huilen. Dit was zo oneerlijk, maar wat kon ik doen? Hoe had ik zo stom kunnen zijn?

‘Chris, echt, hier kom je niet mee weg. Eerlijk blijven, ook al is het lastig.’ Pap keek me serieus aan.

‘Oké dan.’ Ik ruimde snel de tafel af en rende naar boven. Tycho appen. De tranen dropen op mijn schermje. Wat een smeerbeel. Bah.

Tych, ik zit vast. Mijn ouders weten het, van dat stukje. Nu moet ik het aan meester opbiechten. Help!! Wat moet ik doen?? Cx

WOENSDAG

Ik fietste vanmorgen met lood in mijn schoenen naar school. Zenuwachtig en bang dat ik niet meer mee mocht, of erger, geschorst zou worden. Ik ga bijna naar de middelbare, maar wil de laatste maanden op de Regenboog echt niet missen.

‘Meester, ik wilde u iets vragen.’

‘Oké, ga je gang.’ Meester Jan Jaap was geconcentreerd op het bord aan het schrijven en keek niet op.

‘Nou, eh ... liever in de pauze, als de rest van de klas buiten is.’

Hij draaide zich om en keek me verbaasd aan.

‘Prima.’

Ik kon niet goed opletten. Toen de bel eindelijk ging was ik nerveus maar ook opgelucht.

‘Brand maar los, Christi.’ Meester Jan Jaap had een broodje pindakaas uit z’n tas gepakt en keek me al kauwend aan.

Bah, vies. Eigenlijk mag dat niet eens, want sommige kinderen hebben notenallergie. Mijn boterham met hazelnootpasta mocht ik niet meer opeten toen de overblijfmoeder hem in mijn brooddoos ontdekte.

‘Eh, twee dingen dus.’ Ik vond dit doodeng. ‘Allereerst, mag Amira mee als Anna niet meegaat naar Ecuador?’ Ik keek naar mijn schoenen.

‘Wat attent van je, Chris. Prima plan.’

Amira zat nog maar een paar weken bij ons op school, maar we waren al dikke vriendinnen geworden. Ze kwam uit Syrië en had me van alles verteld, ook dat ze met smokkelaars naar Nederland waren gevlucht. Echt heel heftig. Amira kan heel goed Nederlands, want ze woont hier al drie jaar. Eerst ging ze naar een school die een half uur lopen was.

‘Ja, want als ik het enige meisje ben en Tom en Luuk gaan mee, dan wil ik wel graag dat Amira ook komt. En ze gaat anders nooit op vakantie.’

‘En je tweede punt?’

O ja. ‘Eh ...’ Ik keek weer naar mijn schoenen.

